

Jag vill tacka livet

Jag vill tacka livet, för all
min ångest och förtvivlan.
Jag vill tacka livet, för alla
år av en helvetisk olycka.

Jag vill tacka livet, för min
otäcka uppväxt med trauman,
vanvård och fan och hans moster.

Jag vill tacka livet, för min hemska
omgivnings totala brist på empati.
Jag vill tacka livet, för den otroliga
och obeskrivliga psykosen som
på ett förödande sätt krossade mig.

Jag vill tacka livet, för alla decennier
med omedicinerade diagnoser vars
konsekvens nästan blev ett suicid.

Jag vill tacka livet, för psykiatrin som
nästan bara hade en tom meningslöshet
och erbjuda när jag kunde ligga hela
eftermiddagar i fosterställning på
sängen gränspsykotisk med ångest
och jag undrade när någon personal
skulle undra hur jag mår och bry sig.

Jag vill tacka livet, för den överdosering
med antipsykotisk medicin som gjorde
att jag var väldigt sjuk under 2 långa år,
jag vill tacka läkarna på rättspsykiatrin.

Jag vill också tacka livet, för den allvarliga
psykosomatiska och posttraumatiska
trötthet som jag lidit av i trettiofå år.

Jag vill också tacka livet, för alla positiva

saker som jag har upplevt genom alla tider.

Tack för att solen fortsätter att lysa, tack
för vatten, elektricitet, internet och mina
två underbara katter Jussie och Winston.

Tack för vänner, poesi och härlig musik!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten